

[A. Johansen.]

valg at komme til Enighed, indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget, men i den Skikkelse, hvori det er vedtaget i Folketinget, idet jeg ikke anser den af det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) foreslaaede Ændring for at være praktisk endsigte paakrævet.

Hendriksen: Som allerede antydet af den højtærede Socialminister er det foreliggende Lovforslag undergaaet en Navneforandring i det andet høje Ting, en Navneforandring, som jeg hilser med Tilfredshed. Jeg tror, det er godt, at Lovforslaget har faaet en anden Titel end den Titel, det havde, da det oprindeligt blev fremsat. Misforstaaelser vil derved undgaaes. Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, slaas det fast allerede i Titelen, at Forslagets Bestemmelser kun vedrører offentlige Arbejder til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Fra mit Partis Side vil vi ikke i dette høje Ting saa lidt som i det andet høje Ting modsætte os, at det Forsøg, som der ogsaa her er Tale om, bliver gjort, men vel at mærke, vi maa kræve det samme, som vi krævede i det andet høje Ting, nemlig Fastholdelse af en Nedsættelse af Arbejdstiden paa indtil 16 Timer, saa at den egentlige Arbejdstid kan blive paa 32 Timer. Jeg forstaar ikke, hvorfor den højtærede Socialminister saa bestemmer sig denne Ændring, da det dog er den højtærede Socialminister, som selv bestemmer, hvorvidt Arbejdstiden skal være den ene eller den anden inden for Lovens Rammer. Den højtærede Socialminister kan gennem den Ændring, der blev foreslaaet af mine Partifæller i det andet høje Ting, faa en Ret til at nedsætte Arbejdstiden med 16 Timer, men den højtærede Minister behøver jo ikke i alle Tilfælde og vil naturligvis heller ikke i alle Tilfælde benytte sig af denne Bemyndigelse. Ministeren kan jo nøjes med en Nedsættelse paa 12 Timer eller et andet Timetal. For vort Vedkommende ligger det saaledes, at vi maa fastholde Kravet om, at den egentlige Arbejdstid kan blive paa kun 32 Timer. Hvis man ønsker, vi skal tiltræde Lovforslaget, maa i hvert Fald Muligheden herfor være til Stede. Fordelene ved en saadan Arbejdstid i Stedet for Arbejdsløshedsgodtgørelse forekommer mig ogsaa at være indlysende, det maa dog være bedre at have 32 Timers Arbejde fremfor at være arbejdsløs. Naar det er saaledes, og naar det er den højtærede Minister, der skal træffe Bestemmelsen angaaende Arbejdstidens Længde pr. Uge, synes jeg ikke,

den højtærede Minister kan have saa meget at betænke sig paa.

Ogsaa det af Venstre og Det konservative Folkeparti i det andet høje Ting stillede Ændringsforslag angaaende Løbspørgsmaalet maa have en tilfredsstillende Afgørelse, hvis vi skal kunne tiltræde Lovforslaget. Jeg skal ikke nærmere motivere dette Forslag, det er gjort af det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), men skal blot sige, at vi maa fastholde, at der ogsaa tages Hensyn til dette Ønske, hvis vi skal tiltræde Lovforslaget, hvad vi altsaa er villige til at gøre, men kun med de her nævnte Ændringer.

Da Lovforslaget nu vil blive henvist til Behandling i et Udvalg, skal jeg afholde mig fra videre Bemærkninger.

Gunnar Fog-Petersen: Den højtærede Socialminister sagde ved Behandlingen af det foregaaende Lovforslag, at man ikke skulde være bange for at bruge en saadan Lov. Det her omhandlede Lovforslag er mere fastlagt, der er ikke saa megen Lejlighed til at udvise Mod under Administrationen, som der skal til at tage Tanken op og forelægge den for Rigsdagen, der forhaabentlig gennemfører Lovforslaget — hvis den da har det fornødne Mod dertil.

Dette Lovforslag blev af det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) betegnet som en gammel Traver. Jeg tror vanskeligt, man kan finde en Betegnelse for Tanken i dette Lovforslag, som rammer daarligere end dette Udtryk. Naar det drejer sig om yderligere at forkorte Arbejdstiden for derigennem at skaffe øget Beskæftigelse, her som andre Steder i Verden i en Tid, hvor det er aldeles klart for enhver, der vil se, at tekniske Metoder i stigende Grad overflødiggør menneskelig Arbejdskraft, kan man ikke sige, at denne Tanke er en gammel Traver. Det er en Spire, der bryder paa. Selv om man første Gang, den kom op, traadte den ned, eller Frosten sved den af, eller man skuffede eller rev den af, saa kommer den igen og vedbliver at komme igen, indtil man til sin Tid har fundet en Løsning paa Spørgsmaalet. Det er saa sikkert som noget under Solen, at der ikke gives nogen anden rationel Løsning paa Arbejdsløshedsproblemet end Forkortelse af Arbejdstiden. Men det tager selvfølgelig sin Tid, inden det bliver almindelig erkendt, Hindringer skal overvindes, inden denne Løsning bliver gennemført. Det her foreliggende er en Begyndelse, en lille, en svag Begyndelse,